

חיה גרץ-רן | בועז לניר
יזרעאלים

חיה גרץ- רן משתמשת בעבודותיה בכוחו המתעד של הצילום וקושרת את זיכרונות ילדותה המצולמים במלאכת מחקר בארכיונים מראשית ההתיישבות בעמק. כמו כן משולבים ביצירותיה תצלומי דמויות מיתיות גבריות, עליהם התחנכו דורות שלמים, כתצלומי הרצל שפניו חקוקים על גבי ריקועי נחושת מתוך אלבומי משפחה, ופסלו של אלכסנדר זיד של הפסל דוד פולוס, הניצב על גבעות שייח' אבריק. בתערוכה "זרעאלים" דימוים אלה יוצרים את המטפורה לחלום הציוני ושברו.

בנרטיב של ימי ראשית ההתיישבות בארץ מקומן של נשים נעדר כמו גם בשדה האמנות שהתגבש באותן שנים. מקומן של נשים ציירות הוצנע, גם נושאי הציור לא עסקו באותם קשיים מחשש שיתפרשו כרגשניים או רומנטיים. דרך קריאת יומני הווידויים של הנשים החלוצות שהיו חלק משמעותי בהקמת הקבוצות והמושבים בעמק, נחשפה חיה גרץ-רן, לדבריה "לעצמת שתיקתן ועמידתן האיתנה מול קשיים רגשיים ופיזיים, אכזבות ומשברים, מול תכתיבי עולם גברי שלא יכול היה להתמודד או להכיל כאבים כאלה".

בסדרת "החלוצות" מעלה האמנית על פני השטח את סיפורן של הנשים החלוצות שהגיעו לארץ בשנות ה-20, חדורות אידיאלים של שוויון וסוציאליזם ועמוסות חלומות על הפרחת השממה ובנייה של חברה מתוקנת חדשה ואחרת, וכך מסיטה האמנית לרגע את המבט מהחלוצים השריריים בעלי הבלוריות המתנופפות ברוח כדי לאפשר הצצה אל חייהן של אלה שהמיתוס לא דבק בהן באמנות ובספרות - החלוצות.

העבודות בסדרה זו נוצרו בעשור האחרון וחלקן מצוירות, כאיקונות מודרניסטיות, על קרשי חיתוך מעץ מסומנים בחריצי סכין ופגעי זמן ומסמלים באופן סטריאוטיפי טריטוריה נשית. כאן בוחרת גרץ-רן להתמקד בפני החלוצות ומתייחסת לאלומות ההולכת וגוברת בחיינו.

המשפטים המצוטטים בתוך העבודות כמו "הסבל הזמני כדאי הוא", "אקרע את החוטים המחזיקים אותי בעולם", או "יש עוד צורך וטעם לסבול", נלקחו מתוך יומני וידויים של חלוצות.

הצמה הקלועה והעבה של החלוצה, המופיעה במספר עבודות, מזכירה את צמתה של רפונזל (Rapunzel פעמונית), הנערה הכלואה במגדל מסיפור של האחים גרים מ-1812 וקושרת אותנו לתקופת "חומה ומגדל" של האתוס הציוני-חלוצי. הציור "ציון" בו מתואר פסל הנערה בגן האם מתכתב עם עבודתו הקנונית "נמרוד" של דנציגר המוצבת במקום מרכזי במוזיאון ישראל, מעין הזמנה להרהור על גלגוליהם וחשיבותם של גיבורים סימבוליים של המפעל הציוני.

בעבודות "שייח' אבריק" ו"רות ואלכסנדר" מציבה האמנית את המיתוס הגברי

התערוכה "זרעאלים" מפגישה לראשונה שני אמנים: חיה גרץ-רן, ציירת ובוועז לניר, צלם. שני האמנים חיים ופעילים בעמק יזרעאל, לכל אחד מהם סטודיו בקיבוץ שער העמקים, יוצרים באותה סביבה ומטפלים בעבודותיהם בנושאים הקשורים לאתוס הציוני- לאומי בכלל ולאטוס החלוצי בפרט.

חיה גרץ-רן ובוועז לניר שואבים השראתם מתוך הביוגרפיה האישית שלהם ובוחרים ליצירותיהם דימוים פוטוגניים במיוחד, מהם מבצבים מייסדי תרבות וגיבורים סטריאוטיפיים מיתיים, בידיעה שהם אלה שיצרו בעבר וממשיכים ליצור בימינו את ההיסטוריה של ההתיישבות בעמק יזרעאל. דימויים אלה נבחרים מתוך אידיאולוגיה המעצבת אותם, תנוחתם ומבטם בציור ובצילום, ולעיתים משקפים את מה שמחוץ לשליטתה של האידיאולוגיה ומביאים אותה בהקשר חדש.

ביצירותיהם, גרץ-רן ולניר, כמו אמנים אחרים, יוצרים תבניות חשיבה ומשמרים מיתוסים' בזיכרון הקיבוצי קולקטיבי של המתבונן, אף על פי שהם מטפלים בנושאים אלה באהדה מסויגת ולעיתים אף בביקורת כואבת.

חיה גרץ-רן קבעה בשנות ה-80 את ביתה בעמק יזרעאל. לדבריה "המפגש עם נופי העמק עוררו בי זיכרון לפלקט של קרן קיימת לישראל שהיה תלוי, בפינת מולדת' בכיתת בית הספר א.ד. גורדון בחולון וכרזה אחרת במסדרון בית הספר "טוב למות בעד ארצנו" ציטוט מפי יוסף טרומפלדור".

במסגרת עבודתו העיתונאית תיעד במצלמתו אירועים רבים וכואבים. תמונתו "נשים בשחור" הפכה לדגל במאבק ליציאה מלבנון.

בצילומיו המוצגים בתערוכה, בצבעי שחור לבן ובקשת אפורים, הוא מציב מראה מול החברה בה הוא חי ומנהל דיאלוג אידאי עם תולדות הצילום. הצילומים מבוימים ומצולמים במצלמה אנלוגית ובפילם שחור לבן כשהדימויים נמצאים על רקע ניטראלי בדרך כלל לבן או על רקע מבנה. עבודותיו מודפסות על נייר

ובונה לצדו מיתוס נשי. בעבודות אלה נפגשים באופן מבויים שני מיתוסים האחד נשי - רות דיין, והשני גברי - אלכסנדר זיד. שניהם על "גבעות שייה אבריק" המיתולוגיות.

בעבודה "שמיר בתל חי" שנוצרה משילוב של שני צילומים, מתואר בקדמת הצילום, הצבר האולטימטיבי בן קיבוץ כפר גלעדי. בשולי העבודה מוצבת האם יחד עם בנה, גיבורה נשית אשר שלמה מחיר אישי למען המולדת, על רקע האריה השואג של הפסל אריה מלניקוב, סמל מיתולוגי לגבורה?

הצבר הזה הוא יציר כפיה של החלוצה אשר שאפה לראות בבנה את כבואתה הערכית והמגשימה. הבן הזה צמח וגדל כדמות מיתולוגית נושאת הערצה, חייל וגיבור בעידודו של אביו החלוץ, אדם מזן אחר, אין בו פחד, תאוות בצע, חנופה, גלותיות. הוא פרי הארץ, פרי של תקוות, מודל מתוך מטרה ליצור אדם חדש, עברי חדש, בעל מערכת ערכים חדשה. כך באופן פרדוקסלי נוצרה דמותו של הצבר, בן הארץ, על ידי חלוצים אשר תפיסתם עוצבה בגולה. צמח הצבר, אשר מופיע בכמה מהעבודות של חיה גרץ-רן, נולד בארצות ניכר, השתרש בארץ והפך כחלק ממנה ואף נמנה עם מהצמחים המעטרים את מרחביה ומסמלים באופן מלאכותי ראשוניות ושוורשיות.

בעבודות נוספות בתערוכה כמו "אורה", "ילדה טובה" ו"מכנסיים קצרים" מהסדרות "ילדות טובות" ו"לבנות" האמנית מתמקדת בפלג גופן התחתון של הילדות והנערות. אלה בנות ונערות בנות תקופתה של גרץ-רן, מצוירות ללא ראש עם שמלות לבנות כסמל לטוהר או במכנס קצרצר החושף רגלי ילדה תמה העומדת על הקרקע בהסננות. ילדות ונערות אלה הן בנות החלוצים, המייסדים, דור שראה את עיקר משימתו בשיפור ערכיו האנושיות, טיהור עמדותיו, ייצור ישות חדשה, אוטופית וזכה כלובן השמלות.

יצירות אלה מתכתבות בתערוכה עם היצירות מהסדרה "חצאית כחולה" והעבודה "משחקי מלחמה", באמצעותן מהרהרת האמנית בדור הצעיר הנוכחי המוכן עדיין להקרבה ולנתינה. לצד ציורי החלוצות ובנותיהן, הצבר וסמלי החלום הציוני, נצפים בציורים נערים מזן חדש, דור דעתן, עצמאי, אם כי התמימות עדיין מבצבצת מתוך מבטם ותנוחתם. לעיתים הרקע הלבן מוחלף ברקע נוף צבעוני של העמק, לובן הבגד הומר, בצבעים לדוגמת החצאית הכחולה - חצאית פליסה וחזיית מחוך ורודה השייכות לתקופת ההורים או הסבים.

בוועז לניר נולד וחי בשולי עמק זרעאל בקיבוץ שער העמקים. למד צילום אצל חנן לסקין, רולי נתיב ושמואל ליפקין. הוא צלם עיתונות במקצועו, עיקר עיסוקו בצילום דוקומנטרי והיסטורי. צילומי התפרסמו בעיתונות בארץ ובחו"ל.

של הזן המצולם בהקשר הציוני סוציאליסטי. סוזן זונטאג בספרה "הצילום כראי התקופה" (1979) טוענת שלצילום תפקיד בכינון גיבורי תרבות מודרניים: הצילום מעצב את תנוחות הגוף בפווה הנכונה, את המבט החזוני, את המודעות לרגע ההיסטורי. בעצם, הצילום מבנה את הדימוי המיתולוגי כהיסטוריה ובו בזמן מעניק לו **תוקף של עדות וזיכרון**. "התמונות אשר להן סמכות בלתי מוגבלת בחברה המודרנית הן בעיקר תמונות צילומיות. תמונות אלו מסוגלות לתפוס את מקומה של המציאות, קודם כל משום שתצלום אינו רק בבואה או רק אינטרפרטציה של הממשי, הוא גם שריד של דבר מה הלקוח במישרין מהמציאות"³.

בהתייחס לצילומי אנשים מתוך קיבוצו או אנשים בעמק, לניר אומר: "יתכן וצילומים אלה יהיו נקודת ציון - תיעוד דוקומנטארי היסטורי של אנשים בתנועה הקיבוצית ואולי גם במדינת ישראל. האם האנשים יראו כך גם בעתיד? בלבוש, בהופעה החיצונית, בהתנהגות, זה סימן גדול עבורי. אני ממקם את המצולמים בסביבתם הטבעית ומביים את תנוחתם ואת האביזרים המקיפים אותם. לכאורה נתפשים הצילומים כישירים ואינפורמטיביים אך למעשה הם חושפים את המתח שבין התדמית שיוצרת הדמות המצולמת המודעת לצילום לבין תכונות אופייה הנחשפות בין השיטים". בדרך זו לניר מתחבר למחשבותיו של חוקר ומבקר הספרות והתרבות רולאן בארת, שטוען בספרו "מחשבות על צילום" בו הוא חוקר את מהות הצילום ומתמקד בעיקר באפקט של הצילום על הצופה. לפי בארת הצילום לא ניתן לפירוש בפשטות של קודים, הוא פועל על הגוף ועל הנפש גם יחד, בנגיעה אישית שפרט מסוים בצילום מעורר ביחס בין המתבונן לתצלום.

בסדרת הצילומים "נערים" בחר בועז לניר לתעד צעירים משתי סביבות חברתיות שונות באזור העמק: סביבה אחת מחברת נעורים בקיבוץ והשנייה מחברת נעורים בפנימייה בכפר חסידים. אלה נכדים של ה"מייסדים" ואלה דור שני להגירה המגיעים מכל קצווי הארץ. צעירים אלה אשר אולי לא נפגשו ואולי גם לא יפגשו לעולם נראים סגורים בעולם משלהם, לעיתים עצובים, רציניים, משועממים, או נתונים במאבקים בתוך עצמם. הצלם מנסה לשקף דרכם את מה שהחברה רוצה לראות בהם מתוך הנגלה והסמוי בצילום והמצולם. הצלם, לדבריו, פוגש אותם בסביבתם, מתבונן בהם, בהופעתם החיצונית, לומד את אורח חייהם, מניח להם לביים את עצמם על רקע לבן ניטראלי על מנת לאפשר להם את המרחב של האישי ולבנות את הדיוקן. "הם מודעים למצלמה ומשתפים פעולה עמה, הם נוכחים מולי באותנטיות של צעירותם, חושפים את התום והערמומיות, השוכבות והפגיעות של היותם."

צילום בטכניקה של הדפסה בדיו פיגמנטי (archival pigment print) - טכניקה המבוצעת על ידי מדפסת הזרקת דיו ה"יורה" דיו על גבי הנייר במהירות גבוהה ובדיוק רב דרך אלפי נקבים זעירים הנמצאים בראשי הדיו. הצפיפות של אלפי נקודות הדיו על גבי הנייר יוצרת אשליה של גוונים רציפים בהדפסה ברזולוציה גבוהה.

בועז לניר מצלם חברי הקיבוץ, נערים ועובדים הנראים ניוחים, כאילו התבקשו לבוא להצטלם אחרי יום עבודה, או אחרי עיסוק בתחביב כמו צייד, מה שגורם לירידת מתח או החלשת הפאתוס האידיאולוגי אך מדגיש את כוחו של הצילום לעצב ולכונן את הדימוי. מול הקיר הלבן או על רקע המבנה, עומדים מול המצלמה מביטים בה וזו מתעדת אותם כדמויות סטראוטיפיות או כדגם מייצג

המפגש בתערוכה "יזרעאלים" בין חיה גרץ- רן הציירת לבין בועז לניר הצלם מוליד פריזמה חדשה של הסתכלות על יצירה וחשיבה מחודשת על הספקטרום שבין ציור וצילום. חיה גרץ-רן משתמשת בצילום כמקור בסיסי ליצירתה המתעדת באמצעות הציור הנקי והמוקפד והנוסטלגי את חייה, את פחדיה, את השקפותיה תוך שהיא מפרקת מיתוסים ישנים ויוצרת במקומם מיתוסים חדשים. בועז לניר מצייר באמצעות המצלמה כשהוא לא רק מתעד אלא יוצר תוך הקפדה על הקומפוזיציה, החיתוכים, משחקי האור והצל, הטקסטורה והרקע בצילום כמו צייר היושב מול הברד ומתכנן את ציורו - צילומו. יצירותיהם של שני האמנים מציבים בפנינו טקסט המעלה שאלות של זהות והזדהות על מה שהיה או לא היה ועל מה שיהיה ומאפשר לרגע להגיע לתובנות חדשות לחיינו היום.

1 על פי ויסטריך ואוחנה, המיתוס הוא סיפור אידיאלי אשר אינו מציג שאלות, ובאמצעותו חברה מספרת על עצמה, מאין היא באה ולאן היא הולכת. האנשים יוצרים ומשמרים את המיתוס בזיכרון והמיתוס יוצר את האנשים, את הזיכרון, את החשיבה ואת האמונות שלהם. ר.ס.ויסטריך וד. אוחנה, מיתוס וזיכרון, מבוא, הקיבוץ המאוחד עמ' 12

2 ב-2005, הציג גיא רוז בגלריה נלי אמן בתל אביב צילום צבעוני ענק של "האריה השואג". מצולם מאחוריו קיבל אותו צילום דימוי פאלי מובהק.

3 ס. סונטאג, הצילום כראי התקופה (תל-אביב: עם עובד, 1979), עמ' 150-177

4 ר. בארת, מחשבות על צילום, כתר ירושלים 1988

תערוכות יחיד

- 2012** "חורשת", גלריה גרשטיין, תל אביב. אוצרת: אורה קראוס.
 "שיקסע", מרכז התרבות "הקצה", נהריה. אוצרת: לי רמון.
- 2010** "יער השכחה", הגלריה העירונית לאמנות, מרכז התרבות ע"ש מ. סמילנסקי, רחובות. אוצרת: אורה קראוס.
- 2008** "סוריקטות", סימן- אמנות עכשווית, ת"א. אוצר: חגי שגב.
- 2007** "מסיטה", גלריה האוניברסיטה הפתוחה, רעננה. אוצר: אליק מישורי.
- 2006** "מצפינה", הגלריה לאמנות ישראלית, כברי. אוצרת: דרורה דקל.
- 2005** "O' Musee d'art" סוקיו יפן.
- 2004** "כתיבה תמה", הגלריה, מושב שואבה. אוצרת: תירצה ילון קולטון.
- 2003** "ארלוזורוב 101 חולון", גלריית החווה, חולון.
 "לבנות וסינרים", גלריית מרכז ההנצחה, קרית טבעון / אוצרת: אסתי רשף.
 "חולות", הגלריה בקיבוץ בארי. אוצרת: זיוה ילין.
- 2002** "לבנות" / מוזיאון בית אורי ורמי נחשתן, קיבוץ אשדות יעקב מאוחד / אוצרת: רות שדמון.
 "לבנות" / גלריית "הקיבוץ", תל-אביב. אוצרת: טלי תמיר.
- 2001** גלריה Espace Rachi, פריז, צרפת / אוצרת: חנה לנדאו.
- 2000** "נוף ללא אופק" / גלריית גבעת חיים איחוד, קיבוץ גבעת חיים איחוד / אוצרת: חנה מורג.
- 1998** "אקרע את החוטים שעדיין מקסימים אותי בעולם" / בית גבריאל, צמח / אוצרת: שרי לוי.
 "אמת מידה" / בית "יד לבנים" / רעננה / אוצרת: אורנה פיכמן.
 "האם את שמחה לקבל אורחים?" / גלריית קרית האמנים החדשה, קרית טבעון / אוצרת: ענת גטניו.
- 1997** "אל תלכי רחוק יותר II", מרכז אמנויות ע"ש ברר, גלריה ע"ש אפטר, מעלות.
- ג.ג. פרוייקט זמני, גלריה גרוס, תל אביב / אוצרת: נעמי שלו.
- 1996** "סבינה מחכה למלאך", גלריה מצפה הימים, ראש פינה, ישראל.
 "אל תלכי רחוק יותר I", בית האמנים, ירושלים, ישראל.
- 1995** "גוזרת אור מתוך החושך" / גלריה ברנרד, תל אביב, ישראל.
 גלריה שמרס, לוס אנג'לס, ארה"ב.

- 1993** גלריה ברוק (הגשר), בראונשוויג, גרמניה.
 גלריה ונדום, פריז, צרפת.
- 1990** גלריה שמרס, לוס אנג'לס, ארה"ב.
- 1989** גלריה גולדמן, חיפה, ישראל.
- 1985** מוזיאון וילפריד ישראל, קיבוץ הזורע, ישראל.
- 1980** גלריה גרפיקה 3, חיפה, ישראל.

תערוכות קבוצתיות נבחרות

- 2013** "יזרעאלים", מוזיאון בר דוד לאמנות ויודאיקה, קיבוץ ברעם אוצרת סול לנזיני.
 "סלון צפון", בית מני, תל אביב. אוצרים: חגי שגב וסול לנזיני.
 "תחנה בזמן", אתר רכבת העמק, כפר יהושע. אוצרת: מיכל שכנאי יעקבי.
 "אני מפה", הגלריה לאמנות ישראלית במרכז ההנצחה, קרית טבעון. אוצרת: טלי כהן גרבוז.
 "תוצרת ארץ הקודש" / "Made in Holyland", גלריית גרנד ART, חיפה. אוצרת: שירלי משולם.
- 2012** "שווה", מרכז התרבות "הקצה", נהריה. אוצרת: לי רמון.
 "מסכת עצים", בית יגאל אלון, גינוסר.
 "סיפור מסגרת", הגלריה העירונית בבית יד לבנים, רעננה. אוצרת: אורנה פיכמן.
 פרוייקט "הגלויה הסודית", יריד "צבע טרי" 5, תל אביב.
 "דיוקנאות קין - ייצוגים של אחרים באמנות העכשווית בישראל", הגלריה באוניברסיטת בן-גוריון בנגב, באר שבע. אוצר: פרופ' חיים מאור.
 תערוכה קבוצתית בפאריס, גלריית Claire Corcia.
 "עצים בדרך..." עצים באמנות הישראלית, מרכז אמנויות ע"ש אפטר - ברר, מעלות. אוצרת: נוגה מנדל.
- 2011** "בטבעת זו", חתונה באמנות העכשווית / מרכז אמנויות ע"ש אפטר - ברר, מעלות, הגלריה העירונית, רחובות, בית האמנים, חדרה, מוזיאון אשדוד ע"ש קורין ממון, אשדוד, אוצרת: רז סמירה.
 "תמונת מצב", מלון דיאגולוב, ת"א. אוצרת: תמר תדמור.
 "ירוק עד", בית אבי חי, ירושלים. אוצרת: עיינה פרידמן.

- 2010** "חיפה, ישראל - פלובדיב, בולגריה", גלריית בניין "טלביזיה אירופה", פלובדיב, בולגריה. אוצרת: שירלי משולם.
 "לחלום מציאות?", פירמידה - מרכז לאמנות עכשווית, חיפה. אוצרת: שירלי משולם.
 "מוזות בעמק- אמנים יוצרים בקיבוץ", המוזיאון לראשית ההתיישבות בקיבוץ יפעת. אוצרת: מיכל שכנאי יעקובי.
 "בטבעת זו - חתונה באמנות עכשווית", בית התפוצות, קמפוס אוניברסיטת תל-אביב. אוצרת: רו סמירה.
- 2009** "אנה פראנק בעיניהם של האמנים", בית הכנסת הישן רומבאך במרכז בודפשט. אוצרת: ד"ר בתיה ברוטין.
 "נעולות" (מלשון נעל. תערוכה במסגרת יריד מעצבי נעליים), האנגר נמל יפו. אוצרת: ד"ר קציעה עלון.
 "זמן קיבוץ - חדר האוכל כמשל", חדר האוכל של קיבוץ יפעת. אוצרת: מיכל שכנאי.
 "קרא שמה אשה", גלריית קרית האמנים החדשה. קרית-טבעון. אוצרת: יפעת בן נתן
- 2008** "מצא- מצע", סטודיו 22 יפו. אוצרים: Defineart.
 "מלח הארץ- דיוקן ישראלי", מוזיאון ווילפריד ישראל. קיבוץ הזורע, אוצרת: שיר מלר - ימנוצי.
 "אמנות עכשווית ישראלית", מכירה פומבית: Hammersite. הגלריה האוניברסיטאית לאמנות. ת"א.
 "אירופה, אירופה?", הגלריה לאמנות במרכז ההנצחה, קרית טבעון. אוצרת: טלי כהן גרבוז.
- 2007** "גלויות - חוגגים 30", גלריה לאמנות בכברי, כברי. אוצרת: דרורה דקל.
 "דור המדבר", 40 שנה לכיבוש, בית האמנים, ירושלים.
 "דור המדבר", 40 שנה לכיבוש, גלריית הקיבוץ, ת"א. אוצר: לארי אברמסון.
 "מחווה לאסתי רשף", גלריה לאמנות ישראלית, מרכז ההנצחה קרית טבעון. אוצרת: טלי כהן גרבוז.
 "האמנות הסודית" (בחסות בנק לאומי), בית מאני, תל אביב. אוצרים: דורון פולק ואסתי דרורי.
- 2006** הסלון הישראלי לציור, בית האמנים, ת"א. אוצרת: אסנת מרקוביץ.

- "צללים וצלליות", מוזיאון ישראל, ירושלים. אוצרת: עיינה פרידמן.
 "אמנות בין המצרים", תאטרון גבעתיים. אוצרים: דורון פולק ואסתי דרורי.
 "תערוכה אנונימית", מוזיאון הכט לאמנות, אונ' חיפה, חיפה.
- 2005** "Rendez -vous de May", פריס, צרפת.
 Galerie Pierre Marie Vitoux, "Art de l'enfance", פריס, צרפת.
 Galerie Ombre et Lumiere, Orleans, France
 הסלון הישראלי לציור, מרכז מאירוף ומוזיאון ת"א. אוצרת: אסנת מרקוביץ.
- 2004** נוף דומם - חדש ישן, (רכישת עבודה לאוסף המוזיאון), מוזיאון חיפה לאמנות, חיפה
 "Presences", Galerie Pierre Marie Vitoux, פריס, צרפת
 "Petits formats em Ligne", Galerie Artgument, Esvres, France
 "Artistes d'Aujourd'hui Franco-Japonais, Mus?e d'Art O, Tokyo
 Artistes d'Aujourd'hui, Atelier Z centre Cultural Christiane Peu geot, Paris
 סלון הסתיו, גלריה שטרן, תל-אביב. אוצרת: דבי לוזיה.
 בין שחור ללבן, גלריה שטרן, תל-אביב. אוצרת: דבי לוזיה.
 "מגירות ילדות", הגלריה העירונית לאמנות, מרכז תרבות ע"ש סמילנסקי, רחובות. אוצרת: אורה קראוס.
- 2003** Paris, Opera National de Paris Salon de Mai 2004, ateliers Berthier
 "סיפורי (ג)דים", מוזיאון אשדוד, אשדוד / גלריה עירונית, כפר סבא / אוצרת: יעל ויזל.
 "בובה", בית יד לבנים, רעננה / אוצרת: אורנה פייכמן.
- 2002** "מצע נשי" / גלריה לאמנות ע"ש אברהם ברון, אוניברסיטת בן-גוריון / אוצר: חיים מאור.
 "בסימן ציור", מוזיאון חיפה לאמנות, חיפה / אוצרת: דניאלה טלמור.
 "אמנים נגד כיבוש", מוזיאון אורי ורמי נחושתן, קיבוץ אשדות יעקב מאוחד / אוצר: דורון פולק.
 "האם מציירים היום עוד נוף?", ולמונד, צרפת.
 הביאנלה ה-2 לקרמיקה, מוזיאון הארץ, תל-אביב / אוצר: סורין הלר.
- 2001** "שייך אבריק", גלריית מרכז ההנצחה, קרית טבעון / אוצרת: אסתי רשף.
 פרוייקט "פינגווינים" / תל-אביב / אוצרת: דפנה נאור.

"מחוזות ילדות" / גלריה לאמנות ישראלית מרכז ההנצחה, קרית טבעון / אוצרת: אסתי רשף.

פרסים ומלגות

- 2006** מוזמנת כאמן אורח ב-Sargadelos, גליסיה, ספרד (המפעל לפורצלן).
2001 פרס הרמן שטרוק, עיריית חיפה.
1999 מילגה ושהות (6 חודשים) ב-Cite International des Arts, פריז, צרפת.

"לגדול", המרכז הבינתחומי לאמנות ומדע, חולון.

Salon De Mai, פריז, צרפת.

גלריה Avivson, פריז, צרפת / אוצר: Janus Avivson.

"היכן דובנוב?", גלריה סימגלרי, מגדים / אוצרות: מרים ברוק-כהן, סימה סלע.

"כלולות", פרוייקט ואדי ניסנס, חיפה / אוצרת: חנה קופלר.

2000 "פגישה לא מקרית" / פורום המוזיאונים לאמנות / אוצרת: שרה הקרט.

"דרישת שלום" / גלריה לשלום, המרכז לאומניות, גבעת חביבה /

אוצרת: אתי עמרם.

"מיניאטורות" / מרכז אמנות המיניאטורות של פריז / אוצרת: דפנה לפידות.

"אבני שלום" / פרוייקט דורון פולק, ירושלים, ת"א-יפו.

"מגינים למגן" / גלריה סימלגרי, מושב מגדים / אוצרת: סימה סלע.

"מרחב מוגן בשטח ציבורי פתוח" / סטודיו אלי רן, חיפה / אוצרת:

שירלי משולם.

"ילדים", פרוייקט ואדי ניסנס, חיפה / אוצרת: חנה קופלר.

1999 "שתיים" / גלריה מכללת אורט בראודה, כרמיאל / אוצרת: יהודית

ברכה.

"בדים זוכרים", סימגלרי, מגדים / אוצרות: סימה סלע, מרים ברוק-כהן.

1998 "ישראליות 98-48" / בית "יד לבנים", רעננה / אוצרת: אורנה פיקמן.

"אמניות באמנות ישראלית" / גלריה עירונית, חיפה / אוצרת: אילנה

טייכר.

1997 "קופסה" / מוזיאון ישראל (אגף הנוער), ירושלים / אוצרות: מיכל

ברוש, טובה שידלובסקי.

"על אמת" / מכללה לאמנות חזותית, תחנת הרכבת הטורקית, באר שבע

/ אוצר: חיים מאור.

1996 "לנוכח האחר" / גלריה "יצירות", אילנה / אוצרת: אילנה טייכר.

"דיוקן נעלם" / גלריית קרית האמנים החדשה, קרית טבעון.

"דמויות מאלבום" / מוזיאון וילפריד ישראל, קיבוץ הזורע / אוצר: גבי

מענית.

1994 "עמדה בעימות", ארט פוקוס, בית היוצר, חיפה.

1993 גלריה, סנט וינסנט, ליון, צרפת.

שמיר בתל חי (2009), שמן על בד, 80x100
Shamir at Tel Hai 2009, Oil on canvas

ציון (2012), שמן על בד, 100x120
Zion 2012, Oil on canvas

שייך אבריק (צברים 1) (2013), שמן על בד, 30x60
Sheikh Abreik, (cactus 1) 2013, Oil on canvas

שייח' אבריק (2012), שמן על עץ, 25x40
Sheikh Abreik 2012, Oil on canvas

האם את מענישה? (2)
 שמן וטמפרה על
 בד+אובייקט
 116x44
 Do you punish? (2)
 1997-8
 Oil, tempera and
 object on canvas

האם את מענישה? (1)
 שמן וטמפרה על
 בד+אובייקט
 116x44
 Do you punish? (1)
 1997-8
 Oil, tempera and
 object on canvas

יזרעאלית (2013), שמן על עץ, כף טיוח, 35x25 ס"מ
Jezreelite 2013, Oil on trowel

חלוצה (2010), שמן על עץ, קרש חיתוך, 35x24
Pioneer 2010, Oil on cutting board

צמה של חלוצה (2013), שמן על עץ, קוטר 70
Pioneer's tress 2013, Oil on cutting board

חלוצות וגמלים (2009), שמן על עץ, קוטר 70
Pioneers and camels 2009, Oil on board

יזרעאלים, שמן על בד, 100x120
Jezreelites 2013 (none finished oeuvre), Oil on canvas

רות ואלכסנדר (2013), שמן על בד, 100x120
Ruth and Alexander 2013, Oil on canvas

אריאל אוריאל ואלקסנדר (2013), גיר על נייר, 50x70
Ariel, Orian and Alexander 2013, Pastels on paper

מאיה, נעמי, תמה ואלקסנדר (2013), גיר על נייר, 50x70
Maya, Noemi, Tama and Alexander 2013, Pastels on paper

חצאית כחולה בעמק (2013), שמן על בד, גובה 140, קוטר 110
Blue skirt in the valley 2013, Oil on canvas

ערכת טיפוח (2012), שמן על פלסטיק, (קופסת טיפוח צפרניים), 17x15, גובה 5
Nail care kit 2011, Oil on plastic

בועז לניר
Boaz Lanir

דתית ובתיכון קיבוצי, "עובדי מטבח", "פועלים בתעשיית מתכת" ולאחרונה "אסירים".

על התערוכה

אחרי עשור לשינויים משמעותיים באורחות החיים הקיבוציים, אני מנסה לבדוק בתערוכה זו, האם חלו שינויים ויזואליים בקהילה הקיבוצית, בדמויות ובפרטים שבה, ומציב את סימני השאלה האלה בפני הצופה המתבונן.

בני הצייד 2006
Beni the hunter 2006

על עצמי

בועז לניר
חי ופועל בשער העמקים.

לימודים

בית ספר פרטי ל"צילום מקצועי" בתל אביב.
קורסים של צילום אצל חנן לסקין, רולי נתיב ושמואל ליפקין.

מהתערוכות (תערוכות יחיד וקבוצתיות)

- 1981 בית הנוער, מוזיאון ישראל, ירושלים, "ישראל 1981".
- 1982 הגלריה הלבנה, תל אביב, "צילומי עיתונות - מלחמת לבנון".
- 1989 מוזיאון חיפה לאומנות, חיפה, "עם אחד".
- 1994 גלריה בוגרשוב, תל אביב, "פרקים בתולדות האומנות הישראלית".
- 1996 המוזיאון לאומנות ישראלית, רמת גן, "חיינו והירצחו של ראש הממשלה יצחק רבין".
- 2009 הגלריה לאומנות ישראלית, טבעון, "נעורים".
- 2011 מוזיאון ארץ ישראל, תל אביב, "זמן קיבוץ - חדר האוכל כמשל".
- 2011 מוזיאון ארץ ישראל, תל אביב, "נערים".
- 2011 גלריה מונטלאונה, פלרמו, איטליה, "המזרח התיכון".
- 2011 מוזיאון ארץ ישראל, תל אביב, "אתא - סיפור של מפעל - אופנה וחלום".
- 2012 בית אביחי, ירושלים, "בשם המחאה - קונפליקט במרחב הצילומי".
- 2012 הגלריה לאומנות אוניברסיטת בן גוריון, באר שבע, "אות קין".

עבודה

צלם עיתונות מאז 1981 בעיתונים: "על המשמר" ומוספיו: "חותם", "הדף הירוק". מגזין האמנות "סטודיו", וב"7 ימים" - מוסף "ידיעות אחרונות". הוראת אמנות הצילום בבתי ספר. כיום מצלם לקטלוגים, פרוספקטים, וצילום אישי-אמנותי.

אני פועל בתוך משמעת של צילום תיעודי/מבויס תוך דיאלוג ואינטראקציה עם המצולמים; מעוניין לחשוף את המתח שבין התדמית שיוצרת הדמות המצולמת ומודעתה לצילום, לבין תכונות אופייה הנחשפות בין השיטין. לאורך שנים אני חוקר את הזהות הישראלית דרך קהילות חברתיות מוגדרות ותת-קבוצות שלה: "עולים חדשים", "האנשים בקבוץ", "נערים בפנימייה

אמיל ואלה 2008
Emil and bat 2008

רפתנים 2011
Dairy farmers 2011

צייד עם חזיר 1998
Hunter with pig 1998

יונתן הצייד 2012
Yonathan the hunter 2012

מפעל קיבוץ 2012
Kibbutz industry 2012

דייגים בקיבוץ 2012
Fishermen in the Kibbutz 2012

פועלים בקיבוץ 2012
Workers in the Kibbutz 2012

עובדים בקיבוץ 2013
Workers in the kibbutz 2013

פועלת שכירה 2012
Salaried employee 2012

עובד זר 2012
Foreign worker 2012

חנוך ושרה, 2011
Hanoch and Sarah 2011

איש ליד צריף, 2009
Man near hut, 2009

נעם והילדים 2011
Noam and the kids 2011

נערים עובדים 2008
Lads workers 2008

חיילים בקיבוץ 2012
Soldiers in the Kibbutz 2012

ילדה בקיבוץ 2012
Girl in kibbutz 2012

נעורים 2012
Adolescence 2012

נעורים 2012
Adolescence 2012

נעורים 2012
Adolescence 2012

נעורים 2012
Adolescence 2012

